

“Δουλειά οικοδόμησης VS Κεντρικό πολιτικό σχέδιο”

Σκέψεις για την υπέρβαση ενός λανθασμένου δίπολου με βάση την εμπειρία του *Radical IT*.

Λεοντ Παναγιώτης

Μαστ Λάμπρος

Πετρ Πάνος

Μέλη της ΟΒ “Πληροφορικής - Τηλεπικοινωνιών” ΝΕ της νΚΑ

Πού ήμασταν στην έναρξη της κρίσης, πού είμαστε τώρα;

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι μία από τις μεγαλύτερες τομές στη ζωή της οργάνωσής μας μέχρι σήμερα είναι η δημιουργία της ANΤΑΡΣΥΑ. Στις απαρχές της “Ελλάδας της κρίσης”, η ANΤΑΡΣΥΑ ξεκλείδωσε για εμάς τη δυνατότητα παρέμβασης σε πολύ μεγαλύτερα ακροατήρια, σε ανθρώπους και κοινωνικές ομάδες σε όλη τη χώρα που ο λόγος της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς πιθανώς να μην είχε φτάσει ποτέ στο αυτί τους. **Η ANΤΑΡΣΥΑ μας “πέταξε” για πρώτη φορά, και μάλιστα απότομα, στην αυλαία της κεντρικής πολιτικής συζήτησης.** Αποτέλεσε ιστορική τομή στον έως τότε χάρτη της Αριστεράς, αναδεικνύοντας αυτό το “τρίτο μπλοκ”, πέραν των παραδοσιακών δυνάμεων του ΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ.

Το στίγμα μας δοκιμάστηκε και αναμετρήθηκε παντού. Από τα φοιτητικά αμφιθέατρα με τις δυνάμεις της ΕΑΑΚ πιο συγκροτημένες και συγκεκριμένες από ποτέ χάριν της ANΤΑΡΣΥΑ, τις γειτονιές και τους χώρους δουλειάς που γεννιόντουσαν πρωτόγνωρες και φοβερές ανησυχίες, μέχρι την εκκωφαντική εμφάνισή μας στις πρώτες δημοτικές - περιφερειακές εκλογές και τη σημαντική συμβολή μας στους μεγάλους αγώνες των πλατειών. Τα ανώτερα ερωτήματα που έμπαιναν από τον ίδιο τον κόσμο, μας “ανάγκασαν” να συγκροτήσουμε το “**αντικαπιταλιστικό μεταβατικό πρόγραμμα**”.

Το μεταβατικό πρόγραμμα ήταν για αρκετά χρόνια η σημαία μας, το στίγμα της ANΤΑΡΣΥΑ που περιέγραφε ότι ο ελληνικός λαός μπορεί και πρέπει να ζήσει χωρίς επιτήρηση, χωρίς ευρώ και χρέος, έξω από την ΕΕ και τους ιμπεριαλιστικούς άξονες του ΝΑΤΟ. Όταν σύντροφοι της ANΤΑΡΣΥΑ ή της τότε πρωτοβουλίας “ενάντια στο ευρώ και την ΕΕ” έκαναν περιοδείες στην επαρχία, σε εκδηλώσεις χαρακτηριστικής μαζικότητας δεχόμασταν ερωτήσεις: “τι θα γίνει με τις δουλειές μας, την αγροτιά και τα φάρμακα εκτός ΕΕ”; “μπορεί η Ελλάδα να ζήσει χωρίς ευρώ και να επιστρέψει στη δραχμή”; Αυτή η τάση του κόσμου έπρεπε να μας υποψιάσει, ότι οι άνθρωποι που παράγουν τον πλούτο στον τόπο τους, δεν τους αρκούσε να αποτάξουν τους δυνάστες τους, αλλά είχαν ανάγκη να “γαντζωθούν” από **ένα σχέδιο που θα τους έπειθε για το πώς η Ελλάδα μπορεί να επιβιώσει** έξω από έναν συμπανή μηχανισμό που για δεκαετίες ήταν οργανικά ενταγμένη. Δυστυχώς, μένοντας στάσιμοι σε μια τέτοια επεξεργασία, **αδυνατίσαμε να δώσουμε απάντηση σε αυτό τον προβληματισμό, αδυνατίσαμε να περιγράψουμε το σχέδιο για την “επόμενη μέρα”.** Αποκορύφωμα της αδυναμίας μας αυτής (που ίσως πλέον να είναι και άρνηση) ήταν η δαιμονισμένη εβδομάδα του δημοψηφίσματος του 15'. Δεν πιστέψαμε πως τότε ήταν η ώρα που ο ελληνικός λαός έπρεπε να

κάνει το μεγάλο βήμα, δε δώσαμε απάντηση στο “και μετά, τι;”, φοβούμενοι ίσως, μην υποπέσουμε σε κάποιου τύπου “κεϋνσιανό αμάρτημα”.

Επτά χρόνια μετά, ένας μεγάλος κύκλος κλείνει. Συνειδήσεις εκατομμυρίων ανθρώπων μετατοπίζονται προς όλες τις κατευθύνσεις, ο ΣΥΡΙΖΑ κεφαλαιοποιεί κατά κύριο λόγο τους αγώνες του ελληνικού λαού, κερδίζει τις εκλογές του 2015 και μετά το δημοψήφισμα αναδεικνύεται ο βασικός παίχτης του μνημονιακού μπλοκ.

Κάνοντας “ταμείο” (με το βλέμμα στραμμένο στην επόμενη μέρα)

Αν πρέπει να κάνουμε κάποιον απολογισμό, με μάτια πάντα στραμμένα στο πώς μπορεί να αλλάξει αυτό την επόμενη μέρα του συνεδρίου μας, είναι πως χάσαμε πολλαπλές ευκαιρίες να μετατρέψουμε όλα τα βήματα που έχουμε κάνει σε ένα πλατύ κοινωνικό ρεύμα.

Έχουμε φτάσει σε ένα σημείο κάποια πράγματα να μας φαίνονται εντελώς φυσιολογικά και από την άλλη κάποιες καταστάσεις να μη μας προβληματίζουν καθόλου, να μη μας ταρακουνούν στο ελάχιστο. Απόλυτα φυσιολογική η **κατάρρευση** της ΝΔ και η πλήρης διάλυση του ΠΑΣΟΚ μέσα σε ελάχιστα χρόνια, των **θεμέλιων λίθων της αστικής εκπροσώπησης στη χώρα μας**. Απόλυτα φυσιολογικό, **ένα κόμμα της ρεφορμιστικής αριστεράς του 4%**, τέσσερα χρόνια μετά να είναι η **στρατηγική επιλογή του ελληνικού και ευρωπαϊκού κεφαλαίου** για την ομαλή συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής στην Ελλάδα. Απόλυτα φυσιολογική η σταθερά πλέον τρίτη κοινοβουλευτική δύναμη να είναι η ΧΑ. Οι πάλαι ποτέ γραφικοί υμνητές του Χίτλερ (2009 - 0,3% - 20.000 ψήφους) να αποτελούν καταλυτικό παράγοντα στην πολιτική ζωή του τόπου και **την δημοφιλέστερη αντιπολιτευόμενη στο μνημονιακό μπλοκ πολιτική δύναμη στη χώρα** (2012 - 7% - 441.000 ψήφους).

Δε μας ταρακουνάει το γεγονός ότι κατά τη μετακίνηση εκατομμυρίων ανθρώπων, από την κυρίαρχη αστική εκπροσώπηση σε μια σειρά από αντιπολιτευόμενες δυνάμεις, **η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν κατάφερε να εκπροσωπήσει πολιτικά μια ικανή μερίδα του πληθυσμού που της αναλογούσε** αντικειμενικά, σε μια τέτοια περίοδο. Δε μας ταρακουνάει το γεγονός ότι μέρα με τη μέρα **ανεβαίνει εκθετικά η αποδοκιμασία του ιδεολογήματος της ΕΕ**, ενώ παράλληλα δεν υπάρχει συγκροτημένη πολιτική δύναμη - μπλοκ - μέτωπο που να εκφράζει αυτή την τάση. Με άλλα λόγια, ελάχιστα μας προβληματίζει ότι μεγάλο κομμάτι του λαού βρίζει την ΕΕ, και **δεν υπάρχει κάποιος να το εκπροσωπήσει, να το συγκεντρώσει!**

Κι εδώ είναι που ανοίγει μια μεγάλη κουβέντα εν όψει συνεδρίου. Τι κερδίσαμε και τι χάσαμε εμείς από όλο αυτό; Πώς μετριέται η αποτελεσματικότητά μας; Είναι τα εκλογικά μας ποσοστά; Υπάρχουν γνώμες εντός της οργάνωσης - βγαίνει και από τις εισηγήσεις του ΚΣ αυτό - που λένε πως το εκλογικό ποσοστό δεν είναι ο κατάλληλος “δείκτης” για την κοινωνική μας επιρροή. Είναι μήπως η οργανωτική μας μεγέθυνση; Αν όχι στάσιμη, τότε σίγουρα τα προηγούμενα χρόνια η οργανωτική μας δε γνώρισε κάποια εκτίναξη. Το μέτωπό μας, **η**

ΑΝΤΑΡΣΥΑ, βρίσκεται σε ακόμα χειρότερη κατάσταση και έχει βρει τοίχο, αριθμητικά, οργανωτικά, πολιτικά. Είναι μήπως δείκτης αποτελεσματικότητας η κατάσταση του κινήματος, που τα τελευταία χρόνια βρίσκεται στο χαμηλότερο σκαλί σε σχέση με παλιότερα;

Συζήτηση συνολική, όπως αρμόζει σε ένα συνέδριο. Χωρίς διαχωρισμούς και ταμπέλες

Οι θέσεις του ΚΣ, προσπαθώντας να υπερβούν αυτή την αδυναμία (χωρίς κιάλας να παραδέχονται καλά-καλά την ύπαρξή της), στηρίζονται σε πολύ μεγάλο βαθμό στα πολύ σημαντικά εγχειρήματα που έχει στήσει η οργάνωσή μας στο εργατικό, Attack, Λάντζα, και Radical IT.

Ο τρόπος με τον οποίο διεξάγεται η συζήτηση στην οργάνωσή μας είναι πολλές φορές στρεβλός. Συχνά **μπλέκουμε στον τελείως λανθασμένο διαχωρισμό:** κάποιος είναι με την υψηλή πολιτική και κάποιος με την εργατική οικοδόμηση, κάποιος στις συζητήσεις πολιτικών γραφείων και κάποιος στο δρόμο και το σωματείο, κλπ. Και είναι ένας διαχωρισμός που δεν υπήρχε ποτέ εντός της οργάνωσης, εμφανίστηκε τον τελευταίο καιρό όταν έκλεισε αυτός ο “κύκλος” που περιγράφεται παραπάνω, όταν καλεστήκαμε δυστυχώς, την αδυναμία μας να τη μετουσιώσουμε σε “γραμμή”. Το NAP και η νΚΑ δεν ήταν διαπαιδαγωγημένοι έτσι.

Πήραμε την πρωτοβουλία να γράφουμε για τους νέους εργαζόμενους, τα εγχειρήματά μας αλλά και τα πολιτικά τους όρια, σύντροφοι που έχουμε μπλεχτεί με το στήσιμο ενός εξ' αυτών. Δεν είναι ότι δεν υπάρχουν και άλλοι σύντροφοι που πιστεύουν τα ίδια! Όμως, ο λανθασμένος τρόπος διεξαγωγής της συζήτησης, και η προβληματική μας διαπαιδαγώγηση, πολλές φορές τείνουν να “απαγορεύουν” την κριτική από συντρόφους που δεν έχουν “τρέξει” για αυτά: “Δεν έχει πατήσει το πόδι του σε μία συνέλευση της Attack, πώς δικαιούται να μιλάει”; **Επιδιώκουμε λοιπόν, μια κριτική σε όλα αυτά, σύντροφοι που αφιερωθήκαμε στη δουλειά του Radical IT, αλλά και που θέλουμε να του προσδώσουμε τη φιλοδοξία να αποτελεί εργαλείο στην κατεύθυνση συγκρότησης ενός μεγαλύτερου ανατρεπτικού ρεύματος.**

Οφείλουμε αφενός, να επισημάνουμε σε όλους τους τόνους το αυτονόητο: σημαντικό μέρος των δυνάμεών μας **πρέπει να συνεχίσει να μάχεται για την οικοδόμηση στο εργατικό και σε χώρους δουλειάς με την ίδια ένταση.** Το κείμενό μας επιχειρεί να συμβάλλει σε αυτό, καταθέτοντας την εμπειρία από το στήσιμο του Radical IT. Αφετέρου όμως, οφείλουμε να τονίσουμε **πως προσδίδουμε ταβάνι στη δουλειά μας αυτομάτως, όταν η κουβέντα αρχίζει και τελειώνει εκεί.** Ο ρόλος του συνεδρίου θα έπρεπε να είναι ο εξοπλισμός μας με ένα συνολικό πολιτικό σχέδιο για τη “μεγάλη εικόνα”. **Υποτιμάται η συζήτηση και η ίδια η διαδικασία του συνεδρίου, όταν αυτή μετατρέπεται σε μια “άτυπη διευρυμένη συνδιάσκεψη ΝΕ”, που συζητά μόνο για την Attack, τη γραμμή μας για την ανεργία, κλπ.**

Η “εργατική στροφή” στην πράξη

Η ανασυγκρότηση της οργάνωσης των νέων εργαζόμενων, σε συνδυασμό με τα πράγματα που έχει καταφέρει και έχει στήσει, αποτελεί αναμφίβολα, αν όχι το σημαντικότερο, ένα από τα πιο σημαντικά κατορθώματα της νΚΑ από το προηγούμενο συνέδριό της.

Για πρώτη φορά, **οικοδομήσαμε δουλειά σε σημαντικούς κλάδους**. Στο λίγο χρόνο ζωής αυτών των εγχειρημάτων, έχουμε εκλέξει και μέλη σε ΔΣ σωματείων, ενός μεγάλου κλαδικού και ενός μεγάλου επιχειρησιακού. Αυτό αποτελεί για εμάς **ευκαιρία να αποκτήσουμε εμπειρίες για το συνδικαλισμό σε μαζικούς χώρους**. Να δώσουμε βάρος και να βοηθήσουμε τους συντρόφους αυτούς στα αυξημένα τους καθήκοντα, για να απολαύσουμε στη συνέχεια τους “καρπούς” εμπειρίας που θα αποκομίσουμε και θα είναι πολλοί.

Έχουμε κάνει πράξη λοιπόν, οι εργατοπαραγωγικές ΟΒ του επισιτισμού και της πληροφορικής - τηλεπικοινωνιών, **να φτιάξουμε ενεργά εργατικά σχήματα στους κλάδους μας από το μηδέν**. Και φυσικά τον επόμενο καιρό θα καλεστούν και άλλες νεοσύστατες εργατοπαραγωγικές ΟΒ να στήσουν δικά τους. Οι γράφοντες το κείμενο, προσπαθούμε να συμβάλουμε σε αυτό αξιοποιώντας την εμπειρία του πώς στήσαμε το Radical IT.

Βρισκόμαστε ακόμα στην αρχή, αλλά θέλουμε να συμβάλλουμε στην κουβέντα επισημαίνοντας τα παρακάτω:

- **Το μεγάλο καθήκον και βάρος πέφτει στην εργατοπαραγωγική ΟΒ**. Είναι αναγκαία από την πρώτη στιγμή, μια συλλογική επεξεργασία για την “μεγάλη εικόνα” του κλάδου που πρόκειται να παρέμβουμε. Ποιοι χώροι δουλειάς υπάρχουν και ποιες εταιρείες; πόσοι εργαζόμενοι δουλεύουν συνολικά στον κλάδο, και ποιες είναι οι συνθήκες εργασίας; Υπάρχουν διαβαθμίσεις σε σχέση με τις οικονομικές απολαβές και τα δικαιώματα κάποιων κατηγοριών εργαζόμενων στον κλάδο; Για εμάς π.χ. αποτελεί ακόμα διακύβευμα το πώς παρεμβαίνεις με ένα πετυχημένο “πάντρεμα” για τους εργαζόμενους στον κλάδο της πληροφορικής (κάπως μεγαλύτερη εργασιακή ασφάλεια, καλύτερες οικονομικές απολαβές κλπ.) αλλά ταυτόχρονα και στους εργάτες των Call-Center, των δίμηνων συμβάσεων και της εντατικοποιημένης εργασίας επιπέδου κάτεργου. Ήταν η κατάσταση στον κλάδο πάντα η ίδια; Πώς άλλαξε, πώς χειροτέρευε με την ψήφιση των μνημονίων; Όλη η παραπάνω επεξεργασία είναι απαραίτητη, και βοηθάει να καταλήξουμε στο τέλος στη **διαμόρφωση μιας “χάρτας αναγκών” και αιτημάτων για τον κλάδο**.
- **Συμμετέχουμε σε όλα τα σωματεία με όλες τις δυνάμεις μας!** Δε διαλέγουμε σωματείο με βάση την ηγεσία του ή το “πιο εύφορο” πεδίο παρέμβασης. Η κατάσταση του κλάδου των τηλεπικοινωνιών αποτελεί το καλύτερο παράδειγμα για αυτό. Υπάρχει από τη μία ο συντονισμός των τηλεπικοινωνιών, με -θεωρητικά- πιο φίλα προσκείμενες ηγεσίες σε εμάς, και από την άλλη το κλαδικό, το ΣΕΤΗΠ, εντός του οποίου η μοναδική

οργανωμένη δύναμη που παρεμβαίνει είναι το ΠΑΜΕ. Πόσο πιο εύκολο θα ήταν να είχαμε επιλέξει την παραμονή μας στο ΣΜΤ (μην έχοντας σοβαρό πεδίο παρέμβασης οι πληροφορικάριοι αφενός, αφετέρου πετάγοντας τους συντρόφους των call center στην άκρη) και απλώς να παρεμβαίναμε στο συντονισμό των τηλεπικοινωνιών όσο μας παίρνει! Αναγνωρίζοντας όμως την κατάσταση, ότι το ΣΕΤΗΠ είναι ένα σωματείο με πάνω από 1000 εγγεγραμμένα μέλη, με 4-5 συνελεύσεις το χρόνο με τριψήφιο νούμερο παρόντων, επιλέξαμε να παρέμβουμε και εκεί, γνωρίζοντας τι σημαίνει 100% ηγεσία ΚΚΕ-ΠΑΜΕ. Αυτή η επιλογή δεν ήταν καθόλου δεδομένη για την οργάνωσή μας στο παρελθόν! Χρειάζεται φυσικά σωστή γραμμή για τη σχέση κλαδικού και επιχειρησιακών, ποια η σχέση τους εντός του κλάδου, πώς αλληλοτροφοδοτούνται κλπ, με συνεκτική - ενωτική πρόταση.

- Σιγά - σιγά, φαίνεται να κερδίζει έναν πρωτοπόρο κόσμο του κλάδου η άποψη να αφήσουμε πίσω παθογένειες του παρελθόντος και του παλιού συνδικαλισμού, στημένες πάνω στην ενδοκινηματική (και συχνά ενδοαριστερή) αντιπαράθεση, τους μικροηγετισμούς και το διαχωρισμό. **Το ενωτικό - ταξικό “μαζί χτυπάμε”, στη βάση των συμφερόντων μας, μας έχει δώσει μια μικρή ταυτότητα στο σχήμα μας, έχει βρει το δικό του “positioning” ανάμεσα στις υπόλοιπες γραμμές πάλης στον κλάδο και γνωρίζει μια μικρή αποδοχή.** Η [κινητοποίηση στην Teleperformance](#) πριν περίπου ένα χρόνο, η πρόσφατη [απεργία στη Cyta](#), η [απεργιακή περιφρούρηση στη Vodafone](#), είναι οι πρώτες εικόνες αυτού που ζητάμε! Όλα τα σωματεία του κλάδου ανεξαιρέτως, επιχειρησιακά και κλαδικά, με αγωνιστικές αποφάσεις, γύρω από ένα κοινό στόχο - αίτημα. Σαφώς και είμαστε πολύ μειοψηφικοί ακόμα για να πούμε ότι αυτά ήταν αποτελέσματα αποκλειστικά δικών μας κόπων και παρέμβασης, αλλά δε θεωρούνταν παλιότερα καθόλου δεδομένα. Και έχουμε κι εμείς μια μικρή συμβολή σε αυτό.
- Στην πορεία συγκρότησης του σχήματος, **απευθυνθήκαμε στις άλλες δυνάμεις να το στήσουμε μαζί** από την πρώτη στιγμή! Έφυγε μείλ προς όλες τις κατευθύνσεις, κυρίως μέσω των mailing list άλλων συλλογικοτήτων (άλλων εργατικών σχημάτων, συνελεύσεων γειτονιάς, κλπ). Πολλά σχήματα ΕΑΑΚ που έχουν σχέση με τον κλάδο έκαναν δουλειά στους αποφοίτους τους, πράγμα που επίσης μας τροφοδότησε. Η **προσωπική επαφή και το “επιθετικό κάλεσμα” στις κοντινές πολιτικές οργανώσεις** τους ανάγκασε να το δουν πιο σοβαρά. Φτάσαμε λοιπόν στο σημείο να έχουμε στο σχήμα μας συντρόφους από το χώρο της ΛΑΕ και πρώην μέλη του ΣΥΡΙΖΑ, μέχρι ανθρώπους από το ρεύμα του αναρχοσυνδικαλισμού και της αυτονομίας. Και αυτό είναι κάτι που **δεν ήταν δεδομένο για την οργάνωσή μας ως τώρα, και που φυσικά αποτιμούμε θετικά.**
- Στο παραπάνω πνεύμα, οφείλει να είναι βασικός μας στόχος **ένα σταθερό, κινηματικό δίκτυο συνεχούς συνύπαρξης με τα “μπλοκ αγώνα” στους χώρους δουλειάς.** Στο επιχειρησιακό σωματείο της NOKIA (χώρος εργασίας 1100 ανθρώπων), τα μέλη του Radical IT επιλέξαμε να κατεβούμε στις εκλογές σε συνεργασία με ένα ευρύτερο μπλοκ αγώνα 20-30 ατόμων, αποτελούμενο από απλούς πρωτοπόρους

αγωνιστές που νοιάζονται για το σωματείο, μέχρι αναρχικούς, πρώην μέλη ΣΥΡΙΖΑ και φίλους της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Με αυτόν τον τρόπο εκλέξαμε και μέλος του Radical IT και της νΚΑ στο ΔΣ. Φυσικά με όλους αυτούς δε συμεριζόμαστε στο 100% την ίδια γραμμή πάλης για τον κλάδο. **Έχουμε όμως διαμορφώσει το πεδίο εκείνο κινηματικού διαλόγου και δράσης, το “τραπέζι” δηλαδή, πάνω στο οποίο μπορούμε και ρίχνουμε την πρότασή μας και τη δοκιμάζουμε συνεχώς**, άλλοτε κερδίζοντας και άλλοτε χάνοντας. Έχουμε όμως καταφέρει, αυτούς τους λίγους μήνες, να στρέψουμε κάποιο κόσμο του αγώνα προς τη δικιά μας κατεύθυνση. Πιστεύουμε ακράδαντα ότι **η ουσία της μετωπικής πολιτικής δε βρίσκεται μόνο στη σύμπραξη στο κεντρικό πολιτικό, αλλά είναι ταυτόχρονα και μια διαδικασία οικοδόμησης που μπορεί να το ανατροφοδοτήσει**, να “επιστρέψει θετικά” σε αυτό.

- Στο άνοιγμα και την παρέμβαση σε εργασιακούς χώρους, χρειάζεται από μεριά μας μια “οξυδέρκεια”, **μια συνεχής εγρήγορση για να γνωρίζουμε το τι συζητιέται**, “τι παίζει” σε αυτούς. Στην teleperformance συζητούν πώς δε θα λήξει η σύμβασή τους τον επόμενο μήνα ή πώς θα σταματήσουν να πληρώνονται τις υπερωρίες σε κουπόνια. Στην Altec συζητούν τι θα γίνει με τις δουλειές τους τώρα που “βαράει κανόνι”. Στα σωματεία των τηλεπικοινωνιών έχει ανοίξει κουβέντα για υπογραφή συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Χρειάζεται “διαφορετικό Radical IT” στο καθένα από αυτά, διαφορετικό φυλλάδιο με διαφορετικά αιτήματα, που προκύπτουν όμως από την **ενιαία πολιτική συνεκτική πρόταση** για τους αγώνες στον κλάδο. **Και ο οικονομικός αγώνας δηλαδή, όπως και ο πολιτικός, έχουν ιεραρχήσεις, με ζητήματα - αιχμές που προκρίνουμε ως πιο σημαντικά ανά περιόδους**, πάντα μετά από ειδική ανάγνωση και συλλογική επεξεργασία της κατάστασης. Δεν είναι ένα σερβιτόρισμα αιτημάτων - μονομπλόκ, αυτούσιο παντού και πάντα.

Τα παραπάνω θέλουμε να αποτελέσουν κεκτημένο! Να προστεθούν οι αντίστοιχες εμπειρίες και από άλλους κλάδους έτσι ώστε να διαμορφωθεί σιγά σιγά μια ενιαία μεθοδολογία για να βοηθήσει και στην πανελλαδική δουλειά. Λέγοντας “**πανελλαδικοποίηση της δουλειάς**” μας, δεν πρέπει να εννοούμε ένα στήσιμο με γραμμικό τρόπο Λάντζας, Attack, ή Radical IT σε όλες τις πόλεις της Ελλάδας, αλλά βασισμένοι στην ανάγνωση που έχουμε κάνει για την εκάστοτε περιοχή (τι δυνάμεις έχουμε, πού δουλεύει η νεολαία, με ποιες συνθήκες κλπ) να στήσουμε αυτό που “κουμπώνει” καλύτερα. Πχ, θέλει ιδιαίτερη διαχείριση η ίδρυση Attack στη Θεσσαλονίκη που υπάρχει ήδη το “δίκτυο ανέργων και επισφαλώς εργαζομένων”, στα νησιά ίσως πρέπει να προκρίνουμε την ίδρυση Λάντζας και όχι Attack λόγω τουρισμού, ξενοδοχείων, κλπ. Αυτή τη στιγμή φαντάζει ρεαλιστική η ίδρυση Radical IT μόνο στη Θεσσαλονίκη.

Πού βρίσκεται όμως το λάθος μας τελικά;

Μια **προσπάθεια πρόχειρης απάντησης στον απολογισμό** που κάναμε στην αρχή του κειμένου είναι η εξής: “*Να μη λέμε ότι έχουμε μείνει στάσιμοι. Αφού έχουμε κάνει σημαντικά βήματα με τα εγχειρήματά μας στο εργατικό. Όσο το εργατικό κίνημα, τα σωματεία, τα σχήματα*

βρίσκονται σε αυτή την κατάσταση, δε μπορεί να γίνει κάτι, καμία συνείδηση δε μπορεί να πάρει τον ανατρεπτικό δρόμο. Χρειάζεται δουλειά οικοδόμησης!” Αρκεί αυτή όμως από μόνη της;

Η “πλειοψηφία” στην οργάνωση είναι ο προβληματισμός. Πολλοί σύντροφοι απογοητεύονται - αποστρατεύονται. Πρέπει να ψάξουμε πιο βαθιά το γιατί.

Πολύς κόσμος της οργάνωσης, και δει στους ΝΕ, ακολουθεί -και καλά κάνει- κάτι που πετυχαίνει, που κάνει βήματα. Με τρέξιμο, με επιμονή, με προσήλωση στην οικοδόμηση και τη δουλειά του μυρμηγκιού, καταφέραμε και κάτι. Και κάπου εκεί η γραμμή μας διαστρεβλώνεται και λέει: Άρα πρέπει να πάμε έτσι γενικώς! Τα πάντα ανάγονται σε αυτό από κει κι ύστερα. Γιατί δεν πάμε καλά; δεν πάμε καλά γιατί χρειάζεται περισσότερο τρέξιμο, περισσότερο μαστίγιο. Οι σύντροφοι χωρίζονται σε αυτούς που “τρέχουν” και σε αυτούς που “δεν τρέχουν”, συχνά οι δεύτεροι λοιδороύνται κιάλας, ένα γραφείο ΝΕ που να περνούν κυριολεκτικά όλα από το χέρι του, **χωρίς να υπάρχει εντός μας το βαθύτερο ερώτημα, γιατί να μην εμπνέονται οι σύντροφοι ή τι είναι αυτό που τους κάνει να αποστασιοποιούνται.**

Κάπως έτσι, από τις θέσεις του ΚΣ, και από την έως τώρα συλλογική συζήτηση εντός των ΟΒ του συνεδρίου εξάγεται το εξής **προβληματικό συμπέρασμα: εάν η Attack, η λάντζα, το Radical IT και άλλα τέτοια αντίστοιχα εγχειρήματα μεγαλώνουν λίγο-λίγο στο διηνεκές με τη δικιά μας προσπάθεια, τότε κάποια στιγμή θα φτάσουν να αποτελέσουν τα ίδια αυτό το ζητούμενο πολιτικό ρεύμα που θα προσεγγίσει την υπόθεση της ανατροπής.** Αυτό έγινε γιατί αναγάγαμε κάτι που θα έπρεπε να είναι το αποτέλεσμα της πολιτικής, στην ίδια την πολιτική καθαυτή! Το να πούμε όμως, ότι επειδή καταφέραμε με μεγάλη προσπάθεια να κάνουμε κάποια βήματα μέσα στη βροχή, ότι θα συνεχίσουμε να περπατάμε με τον ίδιο τρόπο μέχρι το τέλος, **επί της ουσίας δεν αποτελεί σχέδιο.** Και γι’ αυτό πιστεύουμε ότι μια τέτοια οπτική μπορεί να κυριαρχεί στην οργάνωση, **δεν είναι όμως πραγματική ηγεμονία, δε δίνει προοπτική.** Εξ’ ου και η αποστράτευση πολλών.

Δουλειά στη βάση, δουλειά στο χώρο. Πού όμως θα εντάσσεται αυτή;

Στο δεύτερο σκέλος του κειμένου, θέλουμε να προτείνουμε λύσεις υπέρβασης αυτής της προβληματικής μας σκέψης εντός της οργάνωσής μας που περιγράφηκε παραπάνω, αλλά και να δώσουμε ορισμένα παραδείγματα - τροφή για σχετική συζήτηση.

Τα εγχειρήματά μας στο εργατικό είναι, εν μέρει, παιδιά της ANΤΑΡΣΥΑ και της μεγάλης πολιτικής τομής που έκανε το ΝΑΡ και ο χώρος της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς το 2009. Επιδιώξαμε να βάλουμε ένα πρόγραμμα και μια συσπείρωση γύρω από αυτό που να

διεκδικεί να αλλάξει την πολιτική στη χώρα συνολικά. Αυτό οδήγησε ένα κόσμο να προσδεθεί στην αντικαπιταλιστική αριστερά μέσα στους αγώνες, αλλά να διατηρήσει δεσμούς και μετά από αυτούς, θεωρώντας ότι έχουμε ένα **συνολικό πολιτικό σχέδιο** και όχι γιατί είμαστε γενικώς κάποιοι “τίμιοι αγωνιστές”. Αυτό έχει να κάνει και με τη διατήρηση του δικού μας δυναμικού (ήταν δεδομένοι πχ όλοι οι πρώην ΕΑΑΚίτες που έχει το Radical;) και με τη στράτευση νέων ανθρώπων. Επιπλέον, η μετωπική πολιτική μας έφερε και αυτούσιες οργανώσεις που συμβάλλουν σε αυτά τα εγχειρήματα, όπως η APAN που συμμετέχει και στη λάντζα και στο Radical IT.

Δεν είναι τυχαίο που το πιο σημαντικό πράγμα που έχει πετύχει η οργάνωσή μας στο εργατικό, ο συντονισμός πρωτοβάθμιων σωματείων, είχε φτάσει στο ζενίθ της μαζικότητάς του ταυτόχρονα με μια αντίστοιχα μεγάλη επιρροή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της περιγραφής του άλλου δρόμου στις πλατείες.

Το αδιέξοδο της λογικής του “δουλειά οικοδόμησης παντού, δουλειά μυρμηγκιού μέχρι να έρθει η κατάλληλη ώρα” το έχουμε δει από το ΚΚΕ ήδη, το οποίο έχει διαλέξει την ασφαλή γραμμή “στήνομαι όσο καλύτερα μπορώ για να μπορέσω να αντέξω στη δύσκολη αυτή περίοδο που δε μπορώ να καταφέρω και πολλά, δε μολύνομαι από ρεφορμιστικά ομορτυνίστικα στοιχεία και αρνούμαι κάθε συμμαχία”.

Αλλά ακόμα κι έτσι, αν έχουμε στην εκτίμησή μας ότι θα έχουμε νέες εξάρσεις και πολιτικές εξελίξεις πολύ σύντομα, **θα ξαναβρεθούμε υπό τον εκβιασμό αμείλικτων πολιτικών ερωτημάτων όπως ακριβώς στο δημοψήφισμα, που θα οριοθετούν την κουβέντα.** Πάντα δηλαδή, θα προκύπτει η ανάγκη να απαντήσουμε ξεκάθαρα για τον άλλο δρόμο, για τη γραμμή της ρήξης, ποιος θα την υπηρετήσει, με πιο πρόγραμμα κοκ. Εμείς οφείλουμε να σκεφτούμε με βάση το τι “ενώνει” σήμερα. Το σύστημα νίκησε το ΟΧΙ κάνοντας επίδειξη δύναμης, με ακραία τρομοκρατία και οικονομικό στραγγαλισμό. Όσες μικρές νίκες και να έχουμε (πχ. πλειστηριασμοί) και να κερδίζουμε κόσμο από αυτές, **στο μυαλό όλων δε θα πάψει ποτέ να βρίσκεται αυτό το ερώτημα!** Σταθερούς δεσμούς λοιπόν με τον αγωνιζόμενο κόσμο, αποκτούμε όταν επιχειρούμε απαντήσεις και σε αυτό.

Είναι κοινός τόπος πως, καταλύτης για την εργατική μας παρέμβαση είναι η **σύνδεση του οικονομικού και του πολιτικού αγώνα.** Πώς το γειωμένο αίτημα στο χώρο δουλειάς, μπορεί να μετατραπεί σε αίτημα που συνδέεται με ένα κοινωνικοπολιτικό ρεύμα και μέτωπο. Η στοχοθεσία του μετώπου, είναι που προσδίδει ταυτότητα, πνοή και προοπτική στην καθημερινή πάλη του μυρμηγκιού. **Το πώς ο λαός θα μπορέσει να αντιταχθεί απέναντι στην επίθεση ευρωπαϊκού και ελληνικού κεφαλαίου όπως ενορχηστρώνεται με τους μηχανισμούς ΕΕ και ΔΝΤ, και τελικά πώς θα καταφέρει να ζησει εκτός αυτών αξιοπρεπώς, πρέπει να είναι η πολιτική μας στοχοθεσία. Αυτός είναι ο πολιτικός αγώνας!**

Η μάχη στο χώρο, η συνδικαλιστική μάχη προσδίδει στα μορφώματα και στα μέτωπά μας ταυτότητα. Κατά καιρούς συσπειρώνουμε κόσμο, αγωνιστές που συντάσσονται στα σχήματα και τις πρωτοβουλίες μας, δίνοντας μαζί μας τη μάχη για καλύτερες συνθήκες εργασίας, διαβίωσης,

σπουδών κ.α. Παρ' όλα αυτά, **αυτή η συνέπεια και η μαχητικότητα που δείχνουν οι οργανώσεις μας, δύσκολα θα μπορούσε να μας αναδείξει σε μια πολιτική δύναμη που θα περιέγραφε και θα έπειθε για ένα διαφορετικό τρόπο παραγωγής, άσκησης εξουσίας, αξιών κλπ.** Ακόμα και αν μέσα στην πρότασή μας αυτή δεν ξεχνάμε ποτέ, να παραθέτουμε το σύνολο της πολιτικής μας ταυτότητας για έξοδο από ΕΕ, κρατικοποίηση τραπεζών και στρατηγικών κλάδων παραγωγής κ.α.

Ο κόσμος που μας παρακολουθεί κατά κύριο λόγο αντιλαμβάνεται την πολιτική μας πρόταση, ως ένα σύνολο προϋποθέσεων, και όχι ως πρόταση καθαυτή. Αναγνωρίζει ότι οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς περιγράφουν μια διαδικασία απεμπλοκής από καπιταλιστικές και ιμπεριαλιστικές ολοκληρώσεις, επιστροφής σε εθνικό νόμισμα κ.α. ως βασικές προϋποθέσεις - κόμβους για να οικοδομήσουν κάτι άλλο, και αυτό το άλλο πολλές φορές απουσιάζει. **Ακριβώς έτσι θα έπρεπε να βλέπουμε και εμείς τον εαυτό μας.**

Είναι ξεχωριστή και μάλιστα πολύ μεγάλη συζήτηση ο πυρήνας του μεταβατικού προγράμματος, η πρότασή μας για την “επόμενη μέρα” και δε θα έπρεπε να περιοριστεί σε αυτό το κείμενο. **Θα έδινε όμως τεράστια πνοή στη δοκιμασία των εγχειρημάτων μας να προσπαθήσουμε να δώσουμε απαντήσεις προς μια τέτοια κατεύθυνση.**

Κατανοώντας φυσικά τη δυσκολία να απαντώνται τέτοια ερωτήματα παντού και πάντα, θέλουμε να δώσουμε κάποια παραδείγματα: **Θα βοηθούσε το Radical IT, και την Αριστερά μας, μια επεξεργασία σχετικά με το πώς μπορούν το διαδίκτυο και οι τηλεπικοινωνίες να αποτελέσουν δωρεάν δημόσιο αγαθό.** Παράδειγμα, για το πώς θα μπορούσε ένας εθνικοποιημένος ΟΤΕ να προμηθεύσει με φθηνές ή δωρεάν τηλεπικοινωνίες μια ολόκληρη χώρα. Βάζει στη συζήτηση, όχι μόνο το πώς θα δουλεύουμε με αξιοπρέπεια και με δικαιώματα, αλλά και το πώς θα οργανώνεται η παραγωγή και το ποιος θα καρπώνεται το αποτέλεσμα της εργασίας μας. Ύστερα, ανοίγει η βεντάλια για ένα σωρό άλλα ζητήματα, όπως το ελεύθερο λογισμικό, η “πειρατεία”, τα προσωπικά δεδομένα στο διαδίκτυο κλπ. Αντίστοιχα, η Attack, μέσα στην κουβέντα για voucher, πεντάμηνα και λοιπά, πρέπει να βάλει στοιχεία στην παρέμβασή της, από τη σκοπιά της αντιμετώπισης της ανεργίας: Ποιες είναι οι θέσεις πάγιων και διαρκών αναγκών στους δήμους; Άμεσες προσλήψεις μόνιμων εργαζομένων τώρα για αυτές!

Εν είδει παραδείγματος, ένας τέτοιου είδους “χρωματισμός” στην παρέμβασή μας, θεωρούμε ότι θα έδινε πνοή και προοπτική στα εγχειρήματά μας. **Οι επεξεργασίες των σχημάτων μας δηλαδή, σε σύνδεση με το μεταβατικό πρόγραμμα και τον άλλο δρόμο, σε όσο το δυνατόν περισσότερους κλάδους.**

Εν κατακλείδι, όποια και να είναι η έκβαση αυτού του συνεδρίου, αποτελεί το βασικότερο στοιχείο όλων μας, **να φύγει επιτέλους η κουβέντα από το χαζό διαχωρισμό “δουλειά βάσης VS κεντρική πολιτική”.** Να μην κάνουμε συνέδριο για να αποφασίσουμε το αυτονόητο! Ότι θα βοηθήσει το κίνημα και τις θέσεις μάχης μας για την επόμενη περίοδο η ενίσχυση και η μαζικοποίηση των εγχειρημάτων μας και η δημιουργία νέων. **Συνέδριο κάνεις για να θέσεις ή να επανανοηματοδοτήσεις ένα κεντρικό πολιτικό στόχο, και να**

αναζητήσεις δρόμους μέσα από τους οποίους θα τον επιτελέσεις. Η εμπειρία μέχρι τώρα, και κυρίως εντός της κρίσης, έχει δείξει ότι τα μαζικά ρεύματα δε δημιουργούνται γραμμικά από συσπειρώσεις, είτε κομματικές είτε συνδικαλιστικές, που συνεχίζουν και μεγαλώνουν... **Αντιθέτως, μαζικά ρεύματα χτίζονται όταν υπάρχει αυτή η “κεντρική ιδέα” που θα μετατρέπει τους επιμέρους αγώνες σε πανεθνικούς, σε “κεντρικούς πολιτικούς”.** Μόνο έτσι πραγματικά ενώνεται η τάξη και οι ριζοσπαστικές δυνάμεις.

Δουλειά λοιπόν στο χώρο, στη βάση, στροφή στους μαζικούς χώρους που εργάζεται η νεολαία, πάντα από την προοπτική του βασικού ρεύματος που τα συγκροτεί. Σε αυτή την κατεύθυνση, πιστεύουμε πως η πρόταση θέσεων των 19 συντρόφων έχει να προσφέρει πολλά περισσότερα.